

Paùlk Szczëpta

Rémus
<http://remus.zk-p.pl/>

GRAMATICZNÉ TÔFLE KASZËBSCZÉGÒ JÃZËKA

Rémùs, Gduńsk 2003.

Rémùsowi Zsziwk nr 4.

Do druku przygotował P. Szczypa we wrześniu 2003.
Powielone we wrześniu 2003. Nie do sprzedaży.

2. Òrdènkòwi

Pierszi, drëdżi, trzeci/ Pierszô, drëgô, trzecô/ Pierszé, drëdżé, trzecé... - zjinaczają sã jak znankòwnik. W Wn nie ma mòżlëwòtë kùnôszka –i (wej znankòwnik).

Wielniczi wëzszech zortów zjinaczają sã tak samò.

Sto > setny

Dwasta > dwasetny, trzesta, szterësta, pięcset, szescset, sémëset, òsmeset, dzewiãcset.

Tësac > tësaczny, milijón > milionowi

3. Karnowé.

Karnowé wielniczi: *jedno, dwòje, troje, czwòro, piãcoro...* zjinaczają sã jak główné. Czãsto są zastãpówóné òbez kòstrukcëją *x sztek*.

4. Mieszóné karno.

W mieszónym karnie tipù białka+chłop ùżiwò wielnik główny (*piãtnósce òsób*), w karnie tipù białka+białka ùżiwò wielnik główny (*dwie, piãc białków*), w karnie tipù chłop+chłop ùżiwò dlò wielëznë 2,3,4 fòrmów *dwaji, trzeji, szterzej* a dlò wikszëch wielnik główny (*piãc chłopów*), w karnie tipù dzeckò + dzeckò abò w karnie młodëch zwiërzãtów ùżiwò wielnik karnowi (*czwòro zdrëbiãt, piãcoro dzecy*).

Z wielnikama 2-4, jistniczi stoją w nazëwôczu wielny lëczbë:

Dwa kwiatë, białczy, chłopci, zgrëbiãta

Trzë kwiatë, białczy, zgrëbiãta ale trzeji chłopci

Szterë kwiatë, białczy, zgrëbiãta ale szterzej chłopci

Czëj z wielnikama wëzi szescu, wëstãpuje jistnik – je òn w rodzôczu wielny lëczbë:

Piãc kwiatów, białków, chłopów, zgrëbiãt

Szesc kwiatów, białków, chłopów, zgrëbiãt

Wielnik

1. Główny

2. Òrdènkòwi

3. Karnowé

4. Mieszóné karno

1. Główny

Jeden	Jedna	Jedno
Jednégò	Jedny	Jednégò
Jednémù	Jedny	Jednémù
Jednégò	Jednã	Jednégò
Jednym	Jedną	Jednym
Jednym	Jedny	Jednym
Jeden!	Jedna!	Jeden!

Dwa	Dwie
Dwùch	Dwùch
Dwóm	Dwóm
Dwa	Dwie
Dwóma	Dwiema
Dwùch	Dwùch
Dwa!	Dwie!

W wikszech wielnikach nie ma rozdzielènkù na òrtë, zjinaczają sã jak òstało pòdóné:

Trzë	Sztërë
Trzech	Sztërëch
Trzem	Sztërem
Trzë	Sztërë
Trzema	Sztërëma
Trzech	Sztërëch
Trzë!	Sztërë!

Spisënk zamkłoscë

Wstãp	4
Fleksëjò jistnika ë znankòwnika	
1. Jistniczi chłopszczégò òrta	5
2. Jistniczi białczégò òrta	6
3. Jistniczi dziecnégò òrta	8
4. Znankòwniczi	9
4.1. stopniowanié	10

Fleksëjò czasnika ë przëczasnika

1. Terny czas	11
2. Ûszli czas	12
3. Przindny czas	12
4. Rozkôzownik	13
5. Mionoczasnik	13
6. Przëczasnik	14
6.1. Stopniowanié	14

Zamiona

1. Persónowé zamiono	15
2. Wskôzywającé zamiona	15
3. Dosebné zamiono	16
4. Pitné zamiona	16
5. Nietaksowné zamiona	17
6. Zwrotné zamiona	17

Wielnik

1. Główny	18
2. Òrdènkòwi	19
3. Karnowé	19
4. Mieszóné karno	19

Wstãp

Gramaticznë tãfla kaszëbsczégò jãzëka sã skrócënkã normatiwny gramaticzi lëteracczi kaszëbiznë. Zdrzódła normë sã w nôslëdnëch dokazach:

Pò pòlskù:

E. Breza, J. Treder, *Gramatyka kaszubska. Zarys popularny*, Gdańsk 1981.

Pò kaszëbskù:

E. Gòłąbk, *Wskôzë kaszëbsczégò pisënkù*, Gdańsk, 1997.

Ō znankach lëteracczi kaszëbiznë òbaczë téż:

E. Breza, *Cechy kaszubszczyzny literackiej*, „Pomerania”, 9, 1996, s. 34-36.
(http://www.zk-p.pl/studia/eb_cechy_ks_lit.htm)

M. Cybulski, *Problemy składniowe na studenckim lektoracie języka kaszubskiego*, http://remus.zk-p.pl/baze_tekste/uczale/mcyb_skladnialekt.htm

Leksyka je normalëzowónô w nôslëdnëch słowarzach:

W. Bòbrowsczi, K. Kwiatkòwskô, *Twój pierwszy słowôrz*, Gdańsk 2003.

J. Trepczyk, *Słownik polsko-kaszubski*, t. I-II. Gdańsk 1994.

A. Labuda, *Słowôrz kaszëbskò-pòlski*, opr. nauk. E. Breza, Gdańsk 1982.

B. Sychta, *Słownik gwar kaszubskich na tle kultury ludowej*, t. I-VII. Wrocław 1967-1976.

Słowôrz kaszëbsczi E. Gòłąbka je w przërëchtowaniu.

Prócz tegò dlô szkòłowiznë òstałë zrëchtówóné ksążczi prakticzno normalëzëjącé kaszëbiznã:

W. Bòbrowsczi, K. Kwiatkòwskô, *Kaszëbsczë abecadło. Twój pierwszy elementôrz*, Gdańsk 2000.

D. Pioch, *Kaszëbë. Zemla i lëdze. Podrëcznik języka kaszubskiego z ćwiczeniami*, Gdańsk 2001.

M. Cybulski, R. Wosiak-Śliwa, *Ùzimë sã pò kaszëbskù. Książka pomocnicza dla klas starszych*, Gdańsk 2001.

R. Wosiak-Śliwa, Marek Cybulski, *Kaszubski język literacki. Podrëcznik dla lektoratów*, Gdańsk 1992, 2001.

J. Borzyszkowski, J. Mordawski, J. Treder, *Historijô, geògrafijô, jãzëk ë pismienizna Kaszëbów. Historia, geografia, język i piśmiennictwo Kaszubów*, Gdańsk 1999.

W Tãflach je brëkòwónô standartowô jãzëkòwô słowizna, a téż ògłowò brëkòwóné skrócënczi: Nz – Nazëwôcz (Nominatiw), R – Rodzôcz (Genytyw), Dw – Dôwôcz (Datiw), Wn – Winowôcz (Akùzatiw), Nr – Narzãdzôcz (Instrumental), Ml – Mólnik (Lokatiw), Wł – Wòliwôcz (Wòkatiw).

Jaczi? (chtëren?) zjinaczają sã jak znankòwniczi.

Wiele, kùli?

Dlôcze, czëmù?

Czëj, czedë?

Jak?

Dze? Gdze?

5. Nietaksowné zamiona

Nz.	chto(s), cos(s)	nicht(o), nic(k)
R.	kògò(s), czegò(s)	nikògò, niczégò
Dw.	kòmù(s), czëmù(s)	nikòmù, niczémù
Wn.	kògò(s), co(s)	nikògò, nic
Nr.	kògùm(s), czim(s)	nikògùm, niczim
Ml.	kògùm(s), czim(s)	nikògùm, niczim
Wł.	chto(s), co(s)	nicht(o)!, nic(k)

Jeden, jedna, jedno, jaczi(s), jakò(s), jaczé(s); (ni)zòden, (ni)zòdna, (ni)zòdne; jinszi, jinszò, jinszé; taczì, takò, taczé zjinaczają sã téż regłowò jak znankòwniczi: *jednégò, jedny, jednégò..., jaczégo(s), jaczi(s), jaczégo(s)...*, *(ni)zòdnégò, (ni)zòdny, (ni)zòdnégò...*

5. Zwrotné zamiona

Regłowò ùziwò zamiona sã we wszëtczich persónach:

jò sã mëjã	më sã mëjemë
të sã mëjesz	wa sã mëjeta
òn sã mëje	
òna sã mëje	
òno sã mëje	òni sã mëjã
òne sã mëjã	
Wë sã mëjece	

Prócz tegò dô zamiona jinszégò zortu: *miã, cã, gò, nas, was, jich* ë zwrotné òd *Jò: R: se, Dw: so, Wn: se, Nr: sobã, Ml. se.*

Wielnô lëczba

Nz.	ti ny	te ne
R.	tich, tëch nëch	tich, tëch nëch
Dw.	tim(a) nym(a)	tim(a) nym(a)
Wn.	tich, tëch nëch	te ne
Nrz.	tima nyma	tima nyma
MI.	tich, tëch nëch	tich, tëch nëch
Wł.	ti ny	te, ne

3. Dosebné zamiono

	pòjedinczô	wielnô
1. òs.	mój, mòja, mòje	naj naj-i, naj-a naj-ò, naj-e naj-é nasz, nasz-a, nasz-e
2. òs.	twój, twòja, twòje	waj waj-i, waj-a waj-ò, waj-e waj-é wasz, wasza, wasze
3. òs.	jegò, ji, jegò	jich, jich

Nz.	naj, naj-i	naj-a, naj-ò	naj-e, naj-é
R.	naj-égò	naj-i	naj-égò
Dw.	naj-émù	naj-i	naj-émù
Wn.	naj-égò, naj, naj-i	naj-ã	naj-e, naj-é
Nrz.	naj-im	naj-a	naj-im
MI.	naj-im	naj-i	naj-im
Wł.	naj, naj-i	naj-a, naj-ò	naj-e, naj-é

4. Pitné zamiona

Nz.	Nazéwôcz (Nominatiw)	chto? co?
R.	Rodzôcz (Genetiw)	kògò? czegò?
Dw.	Dôwôcz (Datiw)	kòmù? czemù?
Wn.	Wn – Winowôcz (Akùzatiw)	kògò? co?
Nrz.	Nrz – Narzâdzôcz (Jinstrumental)	kògùm? czim?
MI.	MI – Môlnik (Lokatiw)	ò kògùm? ò czim?
Wł.	Wòliwôcz (Wòkatiw)	

Fleksjô jistnika ë znankòwnika

1. Jistniczi chłopsczégò ôrta

2. Jistniczi białczégò ôrta

3. Jistniczi dziecnégò ôrta

4. Znankòwniczi

4.1. stopniowanie

1. Jistniczi chłopsczégò ôrta

Są jistniczi tipù *kam*, *plóm*, *rzem*, jaczych téma w zjinaczënie są wzdługò przez wstówienié partu –en-: *kamieni-a*, *plómieni-a*, *rzemieni-a* (zjinaczëna jak *kón*) abò téma są nie wzdługò ë są òdmieniawają jak *chłop*: *kam*, *kama*, *kamòwi*...

Jistniczi zortu *pòëta*, *kasëra* zjinaczają są jak jistniczi białczégò ôrta (jak *biëda*), jistniczi *directora*, *redachtora* jak *dësza*, le mògą miec fòrmã skróconą *directór*, *redachtór* ë téj zjinaczają są wedle reglów chłopsczégò ôrta jak *chłop*, ze zastrzëgã, że w Dw., MI. ë Wł. –r są mieniò na –rz: *directorze*, *redachtorze*.

Jistniczi jaczé wezdrzą jak znankòwniczi tipù *òknowi* òdmieniawają są jak znankòwniczi.

Miona chłopsczé gramaticzno białczégò ôrta zortu *Klëina*, *Déjna* zjinaczają są jak *biëda*. Miona chłopsczé zortu *Fòrmela* ë jistniczi zortu –*ëla* (*mądrzëla*) zjinaczają są jak *dësza*. Téż jak *dësza* zjinaczają są jistniczi chłpsczé zortu –*ël*: *kradzël* le w Wn.pòj.l. mają kùnòszk –a.

W kaszëbiznie nie ma rësznégò e pòchòdającégò z jera (zort *statk*, *statka*), zato e zjinaczò są na zero w słowach zortu: –er (*kùczer*, *kùczra*; *kòmputër*, *kòmputra*), –en (*sòren*), –el (*Merkel*, *Merkla*).

Pòjedinczô lëczba

Nz.	chłop	rabczyńc	lës	sòren	Jaszk-ò	statk
R.	chłop-a	rabczyńca	lës-a	sòrn-a	Jaszk-a	statk-a, -ù
Dw.	chłop-ù, -òwi		lës-owi			statk-òwi
Wn.	chłop-a		lës-a			statk
Nrz.	chłop-ã, -ém		lës-ã, -ém			statk-ã, -ém
MI.	chłopi-e	rabczyńcu	lës-u	sòrni-e	Jaszk-ù	statk-ù
Wł.	chłopi-e!	rabczyńcu	lës-u!			statk-ù!

kón	kòsz	ból	kùczer	direktor-a
kòni-a	kòsz-a	ból-u	kùczr-a	direktor-ë
kòni-owi, -u	kòsz-owi, -u	ból-u	kùczr-owi	direktorz-e
kòni-a	kòsz		kùczr-a	direktor-ã
kòni-ã, -ém	kòsz-ã, -ém		kùczr-ã	direktor-ą
kòni-u	kòsz-u		kùczrz-e	direktorz-e
kòni-u!	kòsz-u!		kùczrz-e!	direktorz-e!

Wielnô lëczba

Nz.	chłop-i, rabczyńcë	lës-ë, sôrn-ë, Jasz-ë	statcz-i
R.	chłop-ów	lës-ów	statk-ów
Dw.	chłop-óm	lës-óm	statk-óm
Wn.	chłop-ów	lës-ë, sôrn-ów, Jasz-ów	statcz-i
Nrz.	chłop-ama	lës-ama	statk-ama
ML.	chłop-ach	lës-ach	statk-ach
Wł.	chłop-i!, rabczyńcë	lës-ë!	statcz-i!

kòni-e	kòsz-e, ból-e	kùczr-ë, -owie	direktor-ë
kòni-ów, -i	kòsz-ów, -i	kùczr-ów	direktor-ów
kòni-óm	kòsz-óm	kùczr-óm	direktor-óm
kòni-e	kòsz-e	kùczr-ów	direktor-ów
kòni-ama	kòsz-ama	kùczr-ama	direktor-ama
kòni-ach	kòsz-ach	kùczr-ach	direktor-ach
kòni-e!	kòsz-e!	kùczr-ë, -owie!	direktorz-ë!

2. Jistniczi białczégò ôrta

Pòjedinczô lëczba

Nz.	dësz-a, dól	biéd-a	nog-a	zemi-a	gòspòdën-i
R.	dësz-ë	biéd-ë	nodz-i	zemi-e	gòspòdën-i
Dw.	dësz-ë	biédz-e	nodz-e	zemi-i	gòspòdën-i
Wn.	dësz-ã, dól	biéd-ã	nog-ã	zemi-ã	gòspòdëni-ã, -ą
Nrz.	dësz-ą	biéd-ą	nog-ą	zemi-ą	gòspòdëni-ą
ML.	dësz-ë	biédz-e	nodz-e	zemi-i	gòspòdëni
Wł.	dësz-o!	biéd-o!	nog-ò!	zemi-o!	gòspòdëni!

Zamiona

1. Persónowé zamiono

2. Wskôzywajacé zamiona

3. Dosebné zamiono

4. Pitné zamiona

5. Nietaksowné zamiona

6. Zwrotné zamiona

1. Persónowé zamiono

Pòjedinczô lëczba

Nz.	jô	të	òn	òna, na	òno, no
R.	mie	ce(bie)	jegò, negò, gò	ji, ni	jegò, negò, gò
Dw.	mie	cë, tobie	(je)mù	ji	(je)mù
Wn.	mie, miã	ce(bie), cã	(je)gò, jen	jã, niã	je, nie
Nrz.	miã	tobã	nim	niã	nim
ML.	mie	ce(bie), tobie	nim	ni	nim
Wł.	jô	të	òna, na	òna, na	òno, no

Wielnô lëczba

Nz.	më	wa	òni, ni	òne, ne	Wë
R.	nas, naju	was, waju	jich, jejich	jich, jejich	Was, Waju
	naji	waji	nich	nich	Waji
Dw.	nama, nóm	wama, wóm	jim(a)	jim(a)	Wama, Wóm
Wn.	nas	was	jich	je	Was
Nrz.	nama	wama	nima, jima	nima, jima	Wama
ML.	nas	was	nich	nich	Was
Wł.	më, ma	wa	òni, ni	òne, ne	Wë

2. Wskôzywajacé zamiona

Pòjedinczô lëczba

Nz.	ten nen	ta na	to no
R.	tegò negò	ti ni	tegò negò
Dw.	temù nemù	ti ni	temù nemù
Wn.	ten nen	tã nã	to no
Nrz.	tim nym	ta nã	tim nym
ML.	tim nym	ti ni	tim nym
Wł.	ten nen	ta, na	to, no

Przeczcasnikòwi mionoczasnik twòrzi przez parcëk *-li, -lô, -lé: jadli, jadlô, jadlé* (jesc), *-ti, -tô, -té: czëti, -ô, é, bëti, -ô, -é* (czëc, bëc), *-ony, -onô, -oné: robiony, -ô, -é, gòniony, -ô, é* (robic, gònic) abò *-óny, -ónô, -óné: gòdóny, -ô, é, gòtówny, -ô, -é* (gadac, gòtowac).

Mionoczasniczi sã zjinaczają wedle reglów znankòwnika.

6. Przeczcasnik

Przeczcasnik twòrzi òd znankòwnika òbez fòrmant *-o*, czasã – *'e*. Chùtchi > chùtkò, bëlly > bëlno, prosti > prosto, wierny > wierno, wiernie.

Są téż przeczcasniczi krótczé tipù: *dòlek (dòlekò), glãbòk (glãbòkò), wësok (wësokò)*.

6.1. Stopniowanie

ch`ùtkò	pr`osto
chùtcz`i	prost`i
n`òchùtchi	n`òprosti

` – òznôczô przëcësk, zesòdzë z fòrmama znankòwnika: ch`ùtchi, pr`osti.

Nz.	stëtkòsc kòrzëst	rol-ô	stëdni-ô	armònij-ô	mësz
R.	stëtkòsc-ë kòrzësc-ë	rol-ë, -e	stëdni-e	armònij-e, -i kòstitucëj-e	mësz-ë, -e
Dw.	stëtkòsc-ë	rol-i, -ë	stëdni-i	armònij-i	mësz-ë
Wn.	stëtkòsc	rol-ą	stëdni-ą	armònij-ą	mësz
Nrz.	stëtkòsc-ą	rol-ą	stëdni-ą	armònij-ą	mësz-ą
ML.	stëtkòsc-ë	rol-ë	stëdni-i	armònij-i	mësz-ë
Wł.	stëtkòsc!	rol-ô!	stëdni-ô!	armònij-ô!	mësz-ë!

Wielnô lëczba

Nz.	dësz-e, dôle	biéd-ë	nodz-i	zemi-e	gòspòdëni-e
R.	dësz-ów dësz	biéd-ów biéd	nog-ów nóg	zemi-ów zem	gòspòdëni-ów
Dw.	dësz-óm	biéd-óm	nog-óm	zemi-óm	gòspòdëni-óm
Wn.	dësz-e	biéd-ë	nodz-i	zemi-e	gòspòdëni-e
Nrz.	dësz-ama	biéd-ama	nog-ama	zemi-ama	gòspòdëni-ama
ML.	dësz-ach	biéd-ach	nog-ach	zemi-ach	gòspòdëni-ach
Wł.	dësz-e!	biéd-ë!	nodz-i!	zemi-e!	gòspòdëni-e!

Nz.	stëtkòsc-e kòrzësc-e	rol-e	stëdni-e	armònij-e kòstitucëj-e	mësz-ë, -e
R.	stëtkòsc-ów kòrzësc-ów	rol-ów, -i	stëdni-ów	armònij-ów kòstitucëj-ów	mësz-ów
Dw.	stëtkòsc-óm	rol-óm	stëdni-óm	armònij-óm	mësz-óm
Wn.	stëtkòsc-ë	rol-e	stëdni-e	armònij-e	mësz-ë, -e
Nrz.	stëtkòsc-ama	rol-ama	stëdni-ama	armònij-ama	mësz-ama
ML.	stëtkòsc-ach	rol-ach	stëdni-ach	armònij-ach	mësz-ach
Wł.	stëtkòsc-ë!	rol-e!	stëdni-e	armònij-e	mësz-ë, -e

3. Jistniczi dzecnégò ôrta

Pòjedinczò lëczba

Nz.	wiodr-o, òkn-o	biczësk-ò	sërc-e	zbòż-é
R.	wiodr-a	biczësk-a	sërc-a	zbòż-égò, -ò
Dw.	wiodr-u	biczësk-ù	sërc-u	zbòż-émù, -u
Wn.	wiodr-o	biczësk-ò	sërc-e	zbòż-é
Nrz.	wiodr-ã	biczësk-ã	sërc-ã, -ém	zbòż-im
		biczëszczém		
ML.	wiodrz-e, òkni-e	biczësk-ù	sërc-u	zbòż-u
Wł.	wiodr-o!	biczësk-ò!	sërc-e!	zbòż-é!

Wielnò lëczba

Nz.	wiodr-a, òkn-a	biczësk-a	sërc-a	zbòż-a
R.	wiodr-ów	biczësk-ów	sërc-ów	zbòż-ów
Dw.	wiodr-óm	biczësk-óm	sërc-óm	zbòż-óm
Wn.	wiodr-a	biczësk-a	sërc-a	zbòż-a
Nrz.	wiodr-ama	biczësk-ama	sërc-ama	zbòż-ama
ML.	wiodr-ach	biczësk-ach	sërc-ach	zbòż-ach
Wł.	wiodr-a!	biczësk-a!	sërc-a!	zbòż-a!

Pòjedinczò lëczba

Nz.	semi-ã	cel-ã	òk-ò ùch-ò
R.	semieni-a	celëc-a, celãc-a	òk-a ùch-a
Dw.	semieni-owi, -i	celëc-u, celãc-u	òk-ù ùch-ù
Wn.	semi-ã	cel-ã	òk-ò ùch-ò
Nrz.	semieni-ã	celëc-ã, celãc-ã	òk-ã ùch-ã
ML.	semieni-u	celëc-u, celãc-u	òk-ù ùch-ù
Wł.	semi-ã!	cel-ã!	òk-ò! ùch-ò!

Wielnò lëczba

Nz.	semion-a	celât-a	òcz-ë ùsz-ë
R.	semion-ów	celât-ów, celât	òcz-ów, -u ùsz-ów, -u
Dw.	semion-óm	celât-óm	òcz-óm, -óma ùsz-óm
Wn.	semion-a	celât-a	òcz-ë ùsz-ë
Nrz.	semion-ama	celât-ama	òcz-ama ùsz-ama
ML.	semion-ach	celât-ach	òcz-ach ùsz-ach
Wł.	semion-a!	celât-a!	òcz-ë! ùsz-ë!

1. òs. (jô)	mdã, bądã, bądã	(më) mdzemë, bądzemë, bądzemë
2. òs. (të)	mdzesz, bądziesz, bądziesz	(wa) mdzeta, bądzeta, bądzeta
3. òs.	mdze, bądze, bądze	(òni, òne) mda, bąda, bąda
	(òn, òna, òno)	(Wë) mdzece, bądzece, bądzece

zindny prosti czas twòrzi òd dokònónëch czasników stosëjącë zjinaczënë jak w ternym czasie: zrobic: *zrobiã, zrobisz; dostónã, dostóniesz*. Òd czasników niedokònónëch twòrzi przindny złożony czas przez wëpòmòżné słowò *bëc* òdmienionë w przindnym czasie (jak wëzi) ë fòrma ùszlégò czasu czasnika: *jô mdã miôł, jô mdã robił, tã mdzesz robił, tã mdzesz robia*.

4. Rozkôzownik

pòjedinczò lëczba

	pò cwiardëch		pò miteczich	
2. òs.	pros-ë, pros	dôj	rw-i	rob-i, rób
3. òs.	niech pros-y	niech dô	niech rwi-e	niech rob-i

wielnò lëczba

1. òs.	pros-ëmë, chcemë le	dôj-më, chcemë le dac	rwi-më, chcemë le rwac	rob`i-më, chcemë le robic
2. òs.	pros-ëta	dôj-ta	rwi-ta	rob`i-ta
3. òs.	niech prosz-ą	niech dadz-ą	niech rwi-ą	niech robią
Wë	pros-ce	dôj-ce	rwi-ce	rób-ce

` – òznôczô przëczësk. Zesôdzë z fòrmã r`obimë, r`obita (terny czas).

5. Mionoczasnik

Terëczasny mionoczasnik twòrzi òbez dodanië do témë czasnika parczëkù - *qcë* (czasã -*qc*): *robiąqc(ë), pisząqc(ë)*.

Terëczasny aktiwny mionoczasnik twòrzi òbez parczëk -*acy*, -*qcô*, -*qcé* dodôwóny do témë czasnika: *robiący, robiącô, robiącë*.

Ùszlôczasny mionoczasnik w kaszëbiznie twòrzi jakno złożonã fòrmã z terëczasnégò mionoczasnika òd *miec* ë przëczasnikówégò mionoczasnika: *mającë zrobionë, mającë czëtë*.

2. òs. (wa) spiwôta robita nieseta wiéta
 3. òs. (òni) spiwają robią niosą wiedzą
 (Wë)spiwôce robice niesece wiéce
 Niechtërne czasniczi np. *spiwac* mògą sã zjinaczac wedle Kòniugacëji -
 óm, -òsz: spiwóm, spiwòsz, abò wedle -ã, -esz: *spiewiã, spiewiesz*.
 Niechtërne prócz zjinaczënë wedle Kòn. -ã, -esz: *grajã, grajesz; szukajã, szukajesz* (dłëgò fòrma) mògą sã zjinaczac wedle -óm, -òsz: *gróm, gròsz; szukóm, szukòsz* (krótkò fòrma).

2. Ùszli czas

prosti

	pòjedinczò lëczba	wielnò lëczba
1. òs.	jò jòdl, bël, robił, czëtòł	më jedlë, bëlë, robilë, czëtëlë
2. òs.	të jòdl, bël, robił, czëtòł	wa jedlë (-ła), bëlë (-ła) robilë (-ła), czëtëlë (-ła)
3. òs.	òn jòdl, bël, robił, czëtòł	òni jedlë, bëlë, robilë czëtëlë
	òna jadła, bëła, robiła(robia), czëta(ła)	òne jadlë, bëlë, robilë czëtałë
	òno jadło, bëło, robiło, czëta(ło)	
		Wë jedlë, bëlë, robilë czëtëlë

Midzë zamionã a czasnikã w 1. ë 2. òsobie pòjedinczi ë wielny lëczbë je mòżno wstawic wëpòmòżné słowò *jem* (dialektalno: *żem*): (Jò jem robił, jò żem robił).

pasyw jakno ùszli

	pòjedinczò lëczba	wielnò lëczba
1. òs.	jò móm jadłé, bëté, zrobioné	më mómë jadłé, bëté, zrobioné
2. òs.	të mòsz jadłé bëté, zrobioné	wa mòta jadłé, bëté, zrobioné
3. òs.	òn, òna, òno mò jadłé bëté, zrobioné	òni,òne mają jadłé,bëté,zrobioné
		Wë mòce jadłé, bëté, zrobioné

3. Przindny czas

bëc	pòjedinczò lëczba	wielnò lëczba
-----	-------------------	---------------

4. Znankòwniczi

Prócz znankòwników z kùnoszkã dlëdzim -i, -ò, é (wej niżi: 4.1, 4.2), je karno nieòdmiennëch znankòwników tipù: *wòrt, fertich* ë znankòwników, jaczé mògą bëc abò nieòdmiennë (krótczé fòrmë): *zdrów, fejn, gòtów* abò òdmiennë (dlëdzé fòrmë): *zdrowi, -ò, é, fejni, -ò, -é, gòtowi, -ò, -é*.

pòjedinczò lëczba

	chłopszi òrt	bialczy òrt	dzecny òrt
Nz.	młod-i	młod-ò	młod-é
R.	młod-égò	młod-i	młod-égò
Dw.	młod-émù	młod-i	młod-émù
Wn.	młod-égò, -i	młod-ą	młod-é
Nrz.	młod-im	młod-ą	młod-im
MI.	młod-im	młod-i	młod-im
Wł.	młod-i!	młod-ò!	młod-é!

wielnò lëczba

Nz.	młod-i	młod-é
R.	młod-ëch, -ich	młod-ëch, -ich
Dw.	młod-im	młod-im
Wn.	młod-ëch, -ich	młod-é
Nrz.	młod-ima	młod-ima
MI.	młod-ëch, -ich	młod-ëch, -ich
Wł.	młod-i	młod-é

pòjedinczò lëczba

	chłopszi òrt	bialczy òrt	dzecny òrt
Nz.	tón-y, tón-i	tón-ò, tóni-ò	tón-é, tóni-é
R.	tón-égò, tóni-égò	tón-y, tón-i	tón-égò, tóni-égò
Dw.	tón-émù, tóni-émù	tón-y, tón-i	tón-émù, tóni-émù
Wn.	tón-égò, tóni-égò	tón-ą, tóni-ą	tón-é, tóni-é
Nrz.	tón-ym, tón-im	tón-ą, tóni-ą	tón-ym, tón-im
MI.	tón-ym, tón-im	tón-y, tón-i	tón-ym, tóni-im
Wł.	tón-y, tón-i	tón-ò, tóni-ò	tón-é, tóni-é

wielnô lëczba

Nz.	tón-y, tón-i	tón-é, tóni-é
R.	tón-ych -ëch, tón-ich	tón-ych -ëch, tón-ich
Dw.	tón-ym, tón-im	tón-ym, tón-im
Wn.	tón-ych -ëch, tón-ich	tón-é, tóni-é
Nrz.	tón-yma, tón-ima	tón-yma, tón-ima
MI.	tón-ych -ëch, tón-ich	tón-ych -ëch, tón-ich
Wł.	tón-y, tón-i	tón-é, tóni-é

4.1. Stopniowanié

Stopniowóné znankòwniczi òdmieniawają sã reglowò.

chłopsczi ôrt	białczi ôrt	dzecny ôrt
chùtczi	chùtkô	chùtczé
chùtszi	chùtszô	chùtszé
nôchùtszi	nôchùtszô	nôchùtszé
bëlny	bëlnô	bëlné
bëlniész	bëlniészô	bëlniészé
nôbëlniész	nôbëlniészô	nôbëlniészé
stôri	zli, lëchi	dobri
starszi	gòrszi, lëchszi	lepszi
nôstarszi	nôgòrszi, nôlëchszi	nôlepszi

Fleksjô czasnika ë przëczasnika**1. Terny czas****2. Ûszli czas****3. Przindny czas****4. Rozkôzownik****5. Mionoczasnik****6. Przëczasnik****6.1. Stopniowanié****1. Terny czas**

pòjedinczô lëczba

	bëc	miec
1. òs	(jô) jem	móm
2. òs.	(të) jes	môsz
3. òs.	(òn, òna, òno) je	mô

wielnô lëczba

1. òs	(më ma) jesmë jesma	mómë
2. òs.	(wa) jesta	môta
3. òs.	(òni, òne) są	mają
	(Wë) jesce	môce

Kòniugacjô:

pòjedinczô lëczba

	-óm, -ôsz	-ã, -isz	-ã, -esz	-ém, -ész
1. òs. (jô)	spiewóm	robiã	niosã	wiém
2. òs. (të)	spiewôsz	robisz	niesesz	wiész
3. òs.	spiewô	robi	niese	wié
(òn, òna, òno)				

wielnô lëczba

1. òs. (më)	spiewómë	robimë	niesemë	wiémë
-------------	----------	--------	---------	-------